

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2ObdoV/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 7009201680
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7009201680.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ELTO REALITY, s. r. o., so sídlom Priemyselná 22, Liptovský Mikuláš, IČO: 45 976 678, zast. JUDr. Martin Saloka, advokát, so sídlom Zvonárska 8, Košice, proti žalovanému: JUDr. Jana Závodská, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu REKONŠTRUKTA Košice s. r. o., so sídlom Južná trieda 78, Košice, IČO: 31 676 286, so sídlom kancelárie správcu Slovenskej jednoty č. 8, Košice, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cbi/9/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/17/2017-361 z 11. júla 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/17/2017-361 z 11. júla 2017 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudkom potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cbi/9/2009-340 z 15. 12. 2016 a žalobcovi uložil povinnosť žalovanému nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 100%.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 4Cbi/9/2009-310 z 25. 02. 2016 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému vo výške 4 020,06 eura. Žalobca sa žalobou domáhal, aby žalovaný z konkurznej podstaty úpadcu REKONŠTRUKTA Košice s. r. o. vylúčil nehnuteľnosti vedené Katastrálnym úradom v T., Správou katastra T., zapísaných na LV č. XXXXX, okres Košice IV, obec Košice-Juh, katastrálne územie I., ako parcela č. 372/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 601 m², parcela č. 372/14 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m², parcela č. 372/15 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 136 m², parcela č. 372/16 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 92 m², stavba súpisné číslo 2528 stojaca na parcele č. 372/14, stavba súpisné číslo 2528 stojaca na parcele č. 372/15, stavba súpisné číslo 2528 stojaca na parcele č. 372/16 a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania. Predchádzajúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cbi/9/2009-107 z 19. 09. 2011 súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie bol uznesením odvolacieho súdu č. k. 1Obo/72/2011-127 z 20. 11. 2012 zrušený a vec

bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že i keď súd prvej inštancie správne zistil, že žalobca uvedené nehnuteľnosti nenadobudol do vlastníctva, mohol ich nadobudnúť vydržaním. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplnil dokazovanie a zistil, že žalobca sa domáha vylúčenia takej nehnuteľnosti, ktorá do súpisu konkurznej podstaty zapísaná nebola, konkrétne nehnuteľnosť na parcele č. 372/14, preto je potrebné žalobu zamietnuť. Zmluvu o predaji podniku č. 427/1993 označil za neplatnú. Pôvodný žalobca nepoprel, že kupujúci REKONŠTRUKTA s. r. o. pri predaji porušil ustanovenie § 19a zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov, a preto je uvedená zmluva absolútne neplatná. Či zmluvné strany o jej neplatnosti vedieť mohli nie je relevantné. Za predávajúceho zmluvu podpísal Vladimír Mikuš ako konateľ, ktorý bol konateľom aj v čase podpisu zmluvy s Fondom národného majetku Slovenskej republiky. Vo vzťahu k vydržaniu uviedol, že držba nasledovala až po absolútne neplatnom právnom úkone a vzhľadom na osobu konateľa obchodnej spoločnosti Ing. Vladimíra Krča nešlo o dobromyseľnú držbu po dobu predpísanú zákonom.

3. Odvolací súd uznesením č. k. 3Obo/16/2016-327 z 30. 06. 2016 rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cbi/9/2009-310 z 25. 02. 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Za spornú považoval odvolací súd otázku vydržania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo v tejto časti nedostatočne odôvodnené, a preto zmätočné. Konajúci súd sa rovnako nevysporiadal s čiastočným späťvzatím žaloby a so špecifikáciou nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania.

4. Súd prvej inštancie následne v novom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 4Cbi/9/2009-340 z 15. 12. 2016 tak, že konanie v časti o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu vedených Katastrálnym úradom v Košiciach, Správou katastra T., obec Košice-Juh, katastrálne územie I., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXXX, ako parcela č. 372/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 601m², parcela č. 372/14 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m² a stavba súpisné číslo 2528 stojaca na parcele č. 372/14 zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania. Správca konkurznej podstaty postupoval podľa súdu prvej inštancie správne, ak nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty sa žalobca domáha, zapísal do konkurznej podstaty úpadcu, pretože tu bol daný dôvod na ich zápis.

5. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca, ktorý namietal jeho nedostatočné odôvodnenie a tým nepreskúmateľnosť v časti, ktorou konštatoval, že žalobca sa nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností vydržaním. Poukázal, že bol dobromyseľný počas 10 rokov, že predmetné nehnuteľnosti mu patria ako vlastníkovi a že počas tejto doby nenastala skutočnosť, ktorá by mala za následok narušenie dobrej viery a tým pretrhnutie vydržacej doby. Žalobca sa nemohol dozvedieť, že predmetná zmluva mohla byť neplatným právnym úkonom.

6. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na svoje predchádzajúce zrušujúce uznesenie sp. zn. 3Obo/16/2016 z 30. 06. 2016, v ktorom dospel k záveru, že žalobca vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré navrhuje v tomto konaní vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, vydržaním nenadobudol. V uvedenom rozhodnutí konštatoval, že skúmanie, či došlo k pretrhnutiu vydržacej doby, je bezpredmetné. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd odvoláciu námietku žalobcu, týkajúcu sa nevykonania navrhovaného dokazovania prostredníctvom výsluchu Ing. Krča, za nedôvodnú. Otázka nadobudnutia vlastníckeho práva sporných nehnuteľností žalobcom vydržaním bola jednoznačne doriešená v uvedenom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 3Obo/16/2016 a súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu zrozumiteľne konštatoval v odôvodnení rozhodnutia, že správca konkurznej podstaty úpadcu postupoval správne, keď nehnuteľnosti do konkurznej podstaty zaradil. Za právne nekvalifikovanú a bezpredmetnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcu o nezrozumiteľnosti a arbitrárnosti napádaného rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil.

7. Žalobca podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom navrhuje rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti zamietajúcej žalobu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie. Dovolanie podal z dôvodu podľa § 420 písm.

f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), teda nesprávnym procesným postupom súdu mu malo byť ako strane znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ sústredil svoje námietky do viacerých oblastí, v rámci ktorých namietal nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (tým jeho nepreskúmateľnosť), a to vo vzťahu k záveru o nevynaložení potrebnej opatrnosti žalobcu pri uzatváraní kúpnej zmluvy, nedostatočné odôvodnenie otázky vydržania a nevysporiadanie sa s procesným návrhom na doplnenie dokazovania prostredníctvom výsluchu Ing. Vladimíra Krča. Dovolateľovi nie je zrejmé, z čoho konajúce súdy vyvodili záver, že kupujúcemu obchodnej spoločnosti VEREX ELTO, s. r. o., malo z obsahu kúpnej zmluvy z 14. 09. 1998 vyplývať, že predávajúci nadobudol prevádzané nehnuteľnosti od Fondu národného majetku Slovenskej republiky. Z čl. II kúpnej zmluvy z 14. 09. 1998 totiž vyplýva, že časť z prevádzaných nehnuteľností predávajúci nadobudol aj kúpnu zmluvou V-4451/97 (parcela č. 370/105 o výmere 112 m²). Parcela č. 370/105 o výmere 112 m² bola začlenená do parcely č. 372/15 (geometrickým plánom č. 242/98), ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zo 14. 09. 1998. Preto minimálne časť parcely č. 372/15 nebola nadobúdaná predávajúcim od Fondu národného majetku Slovenskej republiky, preto sa ňu nemôžu vzťahovať závery o neplatnosti vyplývajúce zo zmluvy o predaji podniku č. 427/1993. Predmetom zmluvy o predaji podniku č. 427/1993 bol pozemok parc. č. 372/8 o výmere 2161 m² a dočasné zariadenie staveniska - objekt skladov a dielni. Predmetom tejto zmluvy o predaji podniku tak nebola stavba administratívno - prevádzková budova súp. č. 2528 postavená na pozemku parc. č. 372/16. Táto stavba súpisné č. 2528 bola zapísaná do katastra až na základe Z 14/98, položka v. z. 479/98. Kupujúci obchodná spoločnosť VEREX ELTO, s. r. o., tak ani pri uvedenej stavbe nemohol vedieť, že bola predmetom zmluvy o predaji podniku č. 427/1993. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu žalobca uviedol, že konajúci súd neprihliadol na skutočnosť, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k nedobromyseľnosti žalobcu pri posudzovaní predpokladov pre vydržanie. Odvolací súd v rozpore s ust. § 213 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“, teraz § 382 C. s. p.) nevyzval strany, aby sa vyjadrili k otázke dobromyseľnosti žalobcu, čím sa stalo jeho rozhodnutie prekvapivým.

8. K dovolaniu žalobcu doručil vyjadrenie žalovaný, v ktorom navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť. Otázka neplatnosti kúpnej zmluvy nie je podľa žalovaného sporná. Spornou bola naopak otázka vydržania, ktorého podmienkou je nepretržitá, ničím nerušená držba po dobu 10 rokov. Dobromyseľnosť pri nadobúdaní vlastníctva vydržaním nie je možné posudzovať na základe subjektívnych pocitov a tvrdení žalobcu, ale na základe objektívneho hodnotenia, či mal pri zachovaní odbornej starostlivosti možnosť zistiť, že kúpna zmluva je neplatná. Za nepravdivé považuje tvrdenie žalobcu, že žalovaný dobromyseľnosť držby žalobcu nenamietal. Žalovaný poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je pritom potrebné podľa názoru žalovaného posudzovať v kontexte predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Odvolací súd sa náležite vysporiadal s žalobcom namietanou otázkou dobromyseľnosti pri nadobúdaní sporných nehnuteľností. Vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 z 16. 03. 2016, na ktorý poukázal žalobca v dovolaní, žalovaný uviedol, že závery uvedeného rozhodnutia nie je možné aplikovať na tu posudzovanú vec.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

10. V priebehu dovolacieho konania Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6K/81/2002 z 12. 02. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. 03. 2018, do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Janu Závodskú, najvyšší súd tak v dovolacom konaní konal s novým správcom.

11. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Odvolací súd tak mal nesprávnym procesným postupom znemožniť strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva ale nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

13. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (spočívajúca v jeho nedostatočnom odôvodnení) namietaná dovolateľom v tejto veci bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu považovaná za inú procesnú vadu (než je zmätočnosť), ktorá prípustnosť dovolania nezakladá (R 111/1998). K rovnakému záveru dospelo aj stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný. Zmeny, ktoré nastali v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania a ktoré nadobudli účinnosť od 01. 07. 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto je potrebné ho naďalej považovať za aktuálne. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch môže nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladáť vadu zmätočnosti, najmä ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahovalo žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížila k justičnému omylu.

14. V zmysle judikatúry nie je ani prípadné nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, nesprávne vyhodnotenie niektorého z dôkazov, prípadne nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností považované za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993). Rovnako na tomto závere zotrvala aj rozhodovacia prax za účinnosti novej právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku (porovnaj napríklad uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/159/2017 z 31. 10. 2017, 3Cdo/59/2017 z 08. 06. 2017 a 5Cdo/47/2017 z 09. 08. 2017). Do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré sporová strana pred všeobecným súdom navrhla, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Súd nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie sporových strán (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/50/2008 z 22. 04. 2008).

15. Najvyšší súd tak k dovolacej námietke o nevykonaní žalobcom navrhovaného výsluchu Ing. Vladimíra Krča konštatuje, že konajúcemu súdu plne prináležalo rozhodnúť po zvážení v doterajšom priebehu konania zhromaždených skutkových zistení, či je stranou sporu navrhovaný dôkaz potrebné vykonať. Podľa § 185 ods. 1 C. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Nemožno tak na tomto základe založiť dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keď uvedeným postupom súdu neprišlo k porušeniu procesných práv žalobcu, ale len k zákonom predpokladanému procesnému postupu súdu.

16. Dovolateľ namietal aj použitie ustanovenia § 382 C. s. p., ktoré odvolaciemu súdu ukladá povinnosť vyzvať strany na vyjadrenie k možnému použitiu ustanovenia, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Odvolací súd mal sporové strany vyzvať, aby sa vyjadrili k otázke dobromyseľnosti držby žalobcu. V uvedenom žalobca neuvádza, o použitie ktorého konkrétneho ustanovenia odvolacím súdom opiera svoju dovoláciu argumentáciu, obsahovo však smeruje k oprávnenosti držby, ktorá je upravená v ust. § 130 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky

zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákoník“) a k predpokladom vydržania, ktoré sú upravené v ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákoníka. Na uvedené zákonné ustanovenia pritom explicitne odkazovali v odôvodnení svojich rozhodnutí súd prvej inštancie (zrušený rozsudok č. k. 4Cbi/9/2009-107 z 19. 09. 2011, zrušený rozsudok č. k. 4Cbi/9/2009-200 z 17. 01. 2014 a zrušený rozsudok č. k. 4Cbi/9/2009-310 z 25. 02. 2016) a odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 1Obo/72/2011-127 z 20. 11. 2012. Súd prvej inštancie a rovnako odvolací súd sa aj vo svojich ostatných rozhodnutiach zaoberali oprávnenosťou držby sporných nehnuteľností žalobcom, preto dovolacia námietka žalobcu o použití nového zákonného ustanovenia na tu posudzovanú vec neobstojí. Nejde totiž o aplikáciu nového ustanovenia, ktoré v doterajšom konaní použité nebolo, ale ide o zákonné ustanovenia, o ktoré sa opierali prakticky všetky rozhodnutia doposiaľ v konaní vydané.

17. Ani prípadný odklon od dovolateľom označených rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky nie je spôsobilý založiť dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keď tieto rozhodnutia neboli pre odvolací súd a ani pre súd prvej inštancie kasáčne záväzné a majú len potenciál podpornej argumentácie.

18. V časti dovolacích námietok žalobcu týkajúcich sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd konštatuje, že súd prvej inštancie a rovnako odvolací súd dostatočne jasne a zrozumiteľne zdôvodnili svoje závery o nesplnení predpokladov pre vydržanie sporných nehnuteľností žalobcom. Dovolateľovi neprináleží právo na odôvodnenie rozhodnutia podľa jeho subjektívnych predstáv. Je však potrebné prisvedčiť žalobcovi v tej časti námietok, ktoré sa týkajú nedostatočného odôvodnenia záveru nižších súdov o absolútnej neplatnosti celej kúpnej zmluvy z 14. 09. 1998.

19. Žalobca namieta, že z kúpnej zmluvy zo 14. 09. 1998, uzatvorenej medzi REKONŠTRUKTA Košice s. r. o. ako predávajúcim a VEREX ELTO, s. r. o. ako kupujúcim vyplýva, že prevádzané nehnuteľnosti nadobudol predávajúci na základe dvoch právnych titulov, a to zmluvou o predaji podniku č. 427/1993, V-2550/93 a kúpnu zmluvou V-4451/97. Podľa dovolateľa bola predmetom kúpnej zmluvy V-4451/97 parcela č. 370/105 o výmere 112m², ktorá bola neskôr začlenená do parcely č. 372/15. Parcela č. 372/15 tak nebola v celosti predmetom privatizačnej zmluvy, preto by sa na kúpnu zmluvu v tejto časti nemali vzťahovať závery o absolútnej neplatnosti. Rovnako namieta, že stavba so súpisným číslom 2528 postavená na parcele č. 372/16, bola zapísaná do katastra nehnuteľností až na základe Z 14/98, položka v. z. 479/98.

20. Právnym záverom o vydržaní ako originárnom nadobudnutí vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v tu posudzovanej veci predchádzalo posúdenie platnosti scudzovacieho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva zo 14. 09. 1998 uzatvorená medzi úpadcom ako predávajúcim a právnym predchodcom žalobcu ako kupujúcim a ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané v tom čase na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. T., obec Košice 4, a to parcela č. 372/15 zastavané plochy o výmere 1136 m², parcela č. 372/16 zastavané plochy o výmere 92 m², stavba súpisné číslo 2528 sklad na parcele č. 372/15 a stavba súpisné číslo 2528 sklad na parcele č. 372/16. Parcela č. 372/15 o výmere 1136 m² zastavaná plocha vznikla na základe geometrického plánu č. 242/98 z 09. 09. 1998 oddelením od parcely č. 372/8 a zánikom parcely č. 370/105. Parcela č. 372/16 o výmere 92 m² zastavaná plocha vznikla oddelením od parcely č. 372/14.

21. Predmetom zmluvy o predaji podniku č. 427/1993, uzatvorenej dňa 29. 12. 1993 medzi Fondom národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúcim a REKONŠTRUKTA Košice s. r. o. ako kupujúcim, na podklade ktorej nižšie súdy vyvodzujú absolútnu neplatnosť celej kúpnej zmluvy 14. 09. 1998, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a úpadcom, bola parcela č. 372/8 o výmere 2161 m² a dočasné zariadenie staveniska - objekt skladov a dielní umiestnený na tejto parcele.

22. V prípade, ak konajúci súd vyvodí záver o absolútnej neplatnosti právneho úkonu (ktorú je povinný skúmať ex officio na podklade skutočností, ktoré vyjdú v konaní najavo) je povinný v odôvodnení rozhodnutia dať jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na otázku, prečo je zmluva neplatná, a to aj vo vzťahu k

jednotlivým jej častiam. Uvedené je potrebné zdôrazniť aj vo vzťahu k priebehu doterajšieho konania, kedy nebolo zrejmé, ktorých nehnuteľností sa prvotný návrh žalobcu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty týkal, ktoré nehnuteľnosti boli zahrnuté do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, ktoré boli predmetom zmluvy o predaji podniku č. 427/1993 z 29. 12. 1993 a ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy 14. 09. 1998 medzi úpadcom a právnym predchodcom žalobcu. V priebehu konania nebolo ustálené, ako nadobudol úpadca vlastnícke právo k parcele č. 370/105, ktorej zánikom vznikla parcela č. 372/15, preto záver o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy v časti prevodu parcely č. 372/15 je predčasný a nedostatočne odôvodnený. Na podklade rozsahu vykonaného dokazovania dospeli nižšie sudy k nelogickým záverom o absolútnej neplatnosti celej kúpnej zmluvy z 14. 09. 1998, keď je zrejmé, že označenia nehnuteľností sa nezhodujú. Dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak nedáva odpoveď na otázku, čo bolo podkladom pre záver o absolútnej neplatnosti celej kúpnej zmluvy 14. 09. 1998 (keď nie je ustálené nadobudnutie jednotlivých nehnuteľností úpadcom a ich vznik či už oddelením alebo zánikom inej parcely). Rovnako vo vzťahu k stavbe č. 2528 umiestnenej na parcele č. 372/16 je potrebné prijať obsahovo totožný záver. Rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie tak nedáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky a závery nie sú odôvodnené dostatočne presvedčivo.

23. Najvyšší súd tak uzatvára, že dovolanie žalobcu je v časti namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu nielen prípustné, ale aj dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a podľa § 450 C. s. p. vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa odvolací súd vysporiada s vytknutými vadami v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu a opätovne vo veci rozhodne. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 C. s. p).

24. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.